Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Îi întâmpin cu oștire cerească pe cei ce vin la izvor, la tămăduire, la duh de înviere, o, și nu este o mai mare și mai sfântă vindecare și ridicare pentru om ca și pocăința, iar Eu, Domnul Cel înviat, am împărăția cerurilor ca să le dau lor, celor ce caută cu pocăință spre mila Mea, și le spun lor acum salutul care răsună de două mii de ani în cer și pe pământ pentru Mine, Biruitorul morții și al iadului, le spun în zile de praznic de înviere *„Hristos a înviat!”*.

O, nimic nu poate tămădui mai întreg, mai adevărat pe om ca și pocăința. Aceasta vă spun Eu, Domnul, în zi de sărbătoare de tămăduire, fiilor adunați la apa cea sfântă și la cuvântul Meu, care vă hrănește vouă creșterea și statornicia apoi, numai să iubiți voi umilința așa cum am iubit-o și am lucrat-o Eu ca să vă fiu Învățător, căci un învățător adevărat este cel ce arată el cum să fiți apoi dacă veniți la învățat. Cei ce n-au vrut să învețe de la Mine acum două mii de ani, o, nimic n-au învățat, ci numai au iscodit, au ispitit, au batjocorit, au hulit, au lovit, s-au semețit și Mi-au pus în lanțuri cuvântul și mersul, dar cei ce au voit să învețe au învățat și au rămas vii pentru vecii, căci harul Meu i-a născut de sus, i-a îmbrăcat în Hristos și le-a dat inimă nouă, vedere sfântă, iubire care nu moare, fiilor.

O, n-au avut parte de aceste sfinte și veșnice daruri toți cei ce au aflat și au venit și au băut din izvorul Meu de cuvânt din vremea aceasta, că iată adeverirea celor spuse de Mine acum două mii de ani că mulți chemați sunt, dar puțini se și aleg, și, iarăși, și mai puțini rămân credincioși până la sfârșit. O, că nu vrea omul să nu fie slab și să poată cu Dumnezeu, dar diavolul are de la om drept mare, are stat cu omul, iar cu el poate omul, poate și când el vrea să fie cu Dumnezeu, dar nu merge slujire la doi stăpâni, iar când diavolul îl are la mână pe om cu slujire plăcută lui, o, nu-l mai slobozește, nu-i mai dă drumul cu una, cu două, decât printr-o sfântă pocăință a omului, o trezire mare și sfântă, atât de sfântă încât să n-o mai piardă, să nu mai poată fără ea, iar fără pocăință întreagă și mereu omul moare mereu, chiar și când își dorește învierea și pe Domnul scăpare a sa.

Fiilor, fiilor, Hristos a înviat! Vă strângeți lângă Mine spre tămăduire, spre vindecare, iar Eu vă ies înainte și vă dau din Duhul Meu. O, cea mai mare grijă, cea mai vindecătoare între toate este să nu-L credeți pe Domnul departe, fiilor. O, măi fiilor, țineți-Mă aproape, simțiți-Mă lângă voi mereu. Numai așa veți face mereu cele plăcute Mie, și care Mă țin aproape de voi, și ca să nu vă pitiți apoi cu cele ce nu sunt pentru viața cea cu lumină a creștinului. Când omul Îl ține departe pe Domnul el poate face răul cel împotriva sufletului său, cum că Domnul nu-l vede. O, lăudați pe Domnul, fiilor! Când Îl lăudați, voi vă lăudați cu El, iar satana aude și slăbește și se duce, că vede cu cine vă lăudați.

O, dacă ar ști omul ce îi aduce păcatul n-ar mai păcătui. Păcatul aduce suferință, fiilor, iar apăsarea pe păcat aduce pocăință. Când știți că omul își atrage suferință prin păcat, o, iată vindecarea în dar primită: pocăința, fiilor, iar voi ca fii ai lui Hristos, vegheați, vegheați ca nu cumva să se ivească între voi dezbinare, ca nu cumva să fiți dezbinați doi împotriva a trei, și trei împotriva a doi, iar pentru această luptă sfântă a nedezbinării trebuie minte cu deșteptăciune de sus în ea și o pricepere aparte în ea, și nu oricum se poate aceasta, căci omul își ține parte, săracul, își alege ce-i prieșe lui, o, și nu se lucrează așa pe calea crucii cu Hristos, ci cu lepădare de sine trebuie să meargă cel ce merge cu Domnul și după Domnul.

Mintea, fiilor, trebuie dată spre o zidire nouă, spre lepădarea de sine, pe care i-am dat-o Eu, Domnul, creștinului s-o lucreze pentru mersul lui după Mine, iar când el este cuprins de dor de mers pe urmele Mele, pe căile lucrărilor Mele cu omul, vine, fiilor, vine dezbinarea cea prezisă de Mine în calea omului care-și alege calea cea cu cruce, cu iubire pentru Dumnezeu, și scris este cuvântul Meu: *«Dacă cinci vor fi într-o casă, doi vor fi împotriva a trei, și trei împotriva a doi»*, și lupta cea sfântă începe pentru cei însărcinați cu dorul de Dumnezeu, iar adevărata credincioșie o au doar creștinii cei adevărați, călăuziți după viața și Duhul lui Hristos, și nu după mintea lor, o, nu, fiilor, iar aceștia nu sunt în stare să facă vreun rău, vreo înșelare, vreo trădare, nici măcar dușmanului lor, căci ei sunt cu inima și cu fapta curate, cu grăirea și cu simțirea pline de Hristos, ei stau în lumină cu tot ce fac ei, și n-au a se piti cu cele ale lor, ba le dau putere și altora să poată cu Dumnezeu și ca Dumnezeu, și nicidecum să facă și păcate, să facă și minciună și ascundere și răutate, ci, din contra, zi de zi numai viață mântuitoare lor, și celor de pe lângă ei, că altfel nu e chip de izbândă până la capăt, o, fiilor.

Vă învăț tămăduire, mers sfânt vă învăț, iar mersul cel cu lumină pe cale nu vă rușinează ca să vă pitiți cu el, iar Eu, Domnul, vă veghez mereu, mereu, o, și ce fericiți sunteți voi când veniți aici după Mine, măi fiilor! Dar ce fericit sunt Eu, Domnul, voi nu știți aceasta, ci știu numai Eu, Eu, și cei din cer, care Mă văd cum vă număr pașii, cum vă caut la inimă dacă aveți iubire, dacă aveți dor, credincioșie, credință ziditoare, fiilor, dacă nu cumva ea se împuținează, sau dacă aveți clipe în care să uitați de Mine, de statul Meu aproape și mereu, o, și de aceea vin mereu și vă adun lângă graiul gurii Mele, ca să vă învăț ce este bine și ce este rău, și să faceți voi binele, fiilor, ca să nu fiți judecați, măi fiilor.

Și iată, nu-i este bine creștinului Meu să grăiască cuvânt de judecată, fapte ale fraților de pe cale cu el, căci Eu am ochi și grijă pentru toți, fiilor, Eu, și nu omul. O, nici de faptele lui nu trebuie să grăiască omul oricum și oricui, ci numai Domnului, sau celui ce urăște păcatul, slujitor cu suflet dârz cu Dumnezeu și cu oamenii, căci omul este slab, și trage să fie slab, și nu mai are cine să-l curețe și să-i rostească iertarea de la Dumnezeu, ci mai bine îi este omului să nu mai păcătuiască, să nu se mai dea de partea diavolului cel ascuns și făcător de rău în ascuns asupra omului, că numai cu păcatul se ascunde omul, o, și vine sminteala și iese la lumină apoi, și mai bine îi este omului să umble în lumină, nu în întuneric, o, nu fiilor, nu.

Cuvânt de tămăduire vă aduc vouă în ziua aceasta și vă învăț, iar voi puneți peste voi învățătura Mea. O, fiilor, nu fiți iscoditori, nu fiți nemulțumiți, nu fiți cârtitori, nu bănuitori, o, nu păcătuiți așa, fiilor! Nu uitați vorba înțeleaptă care spune că hoțul face păcatul furatului, face un păcat, dar bănuitorii fac mai multe păcate, îi fac și îi cred hoți pe mai mulți, pe câți vor ei să-i bănuie, iar dacă nu află pe hoț, ei rămân în păcatele acestea și nu se mai pot pocăi de ele, și iată, așa se face păcatul cu bănuiala, așa e omul învățat să facă, nu e învățat să fie cuminte, să tacă cu mintea lui, sau să caute în el vină, nu în alții pentru cele de care el este păgubit, căci și el, câte păcate are sau face, săracul, și pentru care este pedepsit de hoțul care-l fură pe el, iar omul nu are îndreptățire când este nemulțumit, când este bănuitor, când este judecător.

Fiilor, fiilor, răul de la unul la altul se învață mai ușor decât binele, că iată, învață unul de la altul ascunderea, iau unul de la altul cei ce se ascund, și vine apoi îndoiala, vine necredința, vine căderea din bărcuță, o, și nu-i mai este rușine creștinului care cade în lături, ba lui îi este rușine să fie descoperit cu cele ascunse ale lui, cu care-l face necredincios și pe cel cu care se ascunde de Dumnezeu și de oameni, și apoi el devine șarpe la drum, șarpe veninos, care mușcă piciorul calului ca să cadă călărețul, precum este scris de cel ce otrăvește pe cale pe drumețul cel slab cu mersul și neînvățat cu veghea cea pentru suflet, și care ușor este doborât de pe cale.

Fiilor, fiilor, această lucrare de venire a Mea cuvânt pe pământ este ea și va fi spre ridicarea și spre căderea multora și stârnește ea împotriviri, precum este scris despre Mine încă de la nașterea Mea. Așadar, scris este că *«dacă într-o casă vor fi cinci, se vor scula doi împotriva a trei, și trei împotriva a doi»*, ca să iasă la lumină cei încercați, și iarăși scris este: *«Mânca-vor părinții și se vor strepezi dinții copiilor lor»*, adică vor greși părinții și vor suferi copiii, dar este și altfel, că greșesc copiii și suferă părinții. De aceea vă învăț ca și acum două mii de ani: nu ațâțați pe copiii voștri la mânie, la lucru împotriva Mea, nu-i învățați să mintă, să se fățărnicească, să acopere ceea ce se vrea la întuneric să fie, să acopere adevărul ca să-și facă parte de dreptate în alt fel căutată.

O, vegheați părinți, vegheați copii, vegheați voi, cei ce vreți să fiți, sau să rămâneți cu Domnul, că iată, vă poate ieși în drum șarpe veninos, care să vă muște de inimă, iar voi să stați să fiți mușcați. O, și să nu vă mirați când vedeți cum vă lăsați veninului aducător de moarte și cum nu știți apoi să vă tămăduiți de el, după ce scapă el în voi de la cei ce vă mușcă veninos de inimă cu păcatul defăimării de frați, sau chiar asupra mersului cel greu al lui Dumnezeu și al crucii purtate, fiilor.

O, v-a căutat, sau v-a ieșit în cale șarpe, sau i-ați ieșit voi în cale și v-a mușcat și a lăsat în voi venin. O, fiilor, voiesc să vă vindec, dar cum să mai fac? Cum, oare? Iată, vă înțeapă o albină, își lasă veninul și acul în carnea voastră, și ea nu știe că moare și ea apoi prin mușcătura ei veninoasă, ca șarpele care mușcă și-și scurge veninul în cel mușcat. O, fiilor, veninul a intrat că a fost căutat, că i s-a făcut cale chiar de voi.

Sunt curioși creștinii, și apoi își primesc plata pentru acest păcat, și văd ei apoi cum se moare prin mușcătura cea veninoasă de pe cale. O, dacă și-ar face vreun bine loruși cei ce împart mușcătura cea cu venin când caută spre cei mușcați înțepându-i cu bârfe, cu defăimări de frați, și ca și pe ei înșiși să-i despartă și pe alții de frați, de mersul cu Domnul! Căutarea celor ce mușcă este să moară și alții ca și ei, iar voi nu știți bine să socotiți aceasta și să vă feriți de răul de pe cale. Dar vin Eu, fiilor, vin și vă învăț cum să vă tămăduiți mai înainte de a vi se împărți mușcătura cea cu venin.

O, tămăduiți-vă inima de veninul din ea, fiilor! O, tămăduiți-vă de slăbiciuni, de invidie, de răutate, de minciună, de bănuială, de iscodire, de multe care vă învinuiesc pe voi, ca apoi să vină peste voi pedeapsa acestor păcate, șarpele care vă iese în cale cu mușcătura lui cea veninoasă, fiilor.

O, nu fiți nemulțumiți, nu fiți supărăcioși, nu fiți ambițioși, nu fiți bănuitori, fiilor. Acestea aduc dezbinare între voi, iar Eu sunt izvor de tămăduiri, și sunt acum cu mama Mea Fecioară aici, în ziua aceasta de pomenire sfântă la masă cu voi. Iar tu, mama Mea, vezi câtă tămăduire dau să-i învăț și să le aduc, că e sărbătoare vindecătoare, și am lucrat aceasta între ei, că ei au venit la izvor, mamă. O, să Ne aibă ei tămăduitori, să Ne ia în ajutor, că iată, Noi îi povățuim spre vindecarea lor, mamă.

— O, Fiule înviat, învață-i pe ei bunătatea, învață-i învățătura, și învață-i cunoștința, una prin alta acestea, una de la alta, Fiule scump, și toate apoi una întru dragostea lor de Domnul și pentru Domnul. O, că multă veghe trebuie să le aducem lor ca să fie feriți de primejdii, de șarpele care iese la drum ca să-i prăbușească pe ei prin mușcătura cea veninoasă, Fiule înviat.

O, fiilor adunați pentru tămăduire, Hristos a înviat! Fiți plini de bunătate cu inimile voastre, fiilor. Cei ce au bunătate sunt cei ce iubesc învățătura, iar cei ce învață capătă cunoștință, și cu ea împlinesc pe Domnul în ei și cuvintele vieții. O, aduceți-vă aminte de legământul Lui cu voi, fiilor, și nu uitați aceasta, că dacă uitați vă slăbește nădejdea, și apoi credința, și apoi dragostea, fiilor. Izvor de tămăduire a turnat Fiul meu Cel înviat peste capetele voastre, peste inimile voastre. El este Învățătorul vostru, Hristosul Tatălui, și Fiul meu este El. O, fiți pe potriva Lui. Aceasta vă este vouă scăparea și mântuirea.

Fiilor, fiilor, bucurați-vă de El și cu El. El vine lângă voi pe nori de cuvânt ca să ia de pe voi greul și să-l ducă El, dar și voi mereu, mereu să-I stați în ajutor pentru mersul Lui de azi peste pământ, că asta este ceea ce Domnul v-a încredințat vouă prin legământ între voi și El.

Și acum zic vouă, celor ce ați călătorit spre Domnul: bine ați venit la izvor în zi de sărbătoare de tămăduiri. Iar dacă ați venit, vindecați-vă, și mergeți apoi vindecați la casele voastre, o, fiilor.

O, ia de peste ei toată vina, Fiule scump! Ajută-i pe toți care caută și învață-i cum să găsească, învață-i când vin, Doamne înviat, Fiul meu Iisus! Amin.

— O, îi învăț, mamă, le dau lor cum n-am mai dat altora până la ei, căci grea și primejdioasă este vremea aceasta în care ei sunt pe pământ, și le spun lor așa:

Fiți vii precum Eu sunt, fiți tot mai vii, fiilor! Fiți fiii Tatălui precum Eu sunt, iar Eu vă spun și în ziua aceasta salutul cel de Paști, și cu el vă îmbrățișez: Hristos a înviat!

O, pace vouă, fiilor, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

31-03/13-04-2018